

Практичне заняття для педагогів «Позитивна педагогіка».

Мета:

- ознайомити з поняттям «позитивна педагогіка»;
- ознайомити з ідеологією позитивної педагогіки;
- відчутти основні принципи позитивної педагогіки на прикладах ігрових завданнях.

Задачі:

- розкрити поняття позитивної педагогіки;
- визначити фундамент позитивної педагогіки;
- виробити основні принципи «позитивного» педагога.

Обладнання: дошка, аркуші паперу з написаними на них по позитивними якостями (по три якості на аркуші).

Час: 1г.15хв.-1г.30хв.

План:

1. Розминка.
2. Основна частина – аксіома позитивної педагогіки.
3. Заключна частина – «Гарні слова – кожному».

Хід роботи:

1. Розминка.

Гра «Яка якість важливіша» (10 хв).

Педагогам послідовно пред'являються листи з написаними на них трьома позитивними якостями. Їм пропонується подумати та відповісти, яка якість, на їх думку, є найважливішою. Потім сказати, у кого з учасників в наявності всі три якості, які можуть бути такими:

- мудрість, надійність, наполегливість;
- активність, безкорисливість, ввічливість;
- сила волі, скромність, сміливість;
- гордість, гнучкість, доброзичливість;

- непохитність, шарм, комунікабельність;
- тактовність, терплячість, самовпевненість.

Гра «Я люблю» (10 хв.).

Педагоги по колу передають один одному м'яку іграшку і закінчують речення «Я люблю...»

2. Основна частина.

Гра «Одна фраза» (15 хв).

Пропонується в одному реченні сформулювати висхідну позицію, аксіому позитивної педагогіки. Після обговорення ведучий підводить учасників до думки, що основна ідея виражена в наступному висловлюванні: «В кожній людині містяться потенційні можливості до зростання і розвитку, тому необхідно сприяти їх пробудженню».

Гра «Казки для дітей» (15 хв.).

В якості одного з методів позитивної педагогіки використовуються казки. Учителям читаються казки. Вони мають визначити, які виховні ідеї в них містяться, а потім подумати, чи зустрілись в казках персонажі, які б нагадували їм учнів їх класу.

В якості прикладу можна привести «Казку про телефончик».

Навчався в одній школі стільниковий телефончик. Хоча, звичайно не телефончик, а його хазяїн. Але це не настільки важливо, тому що телефончик кожного дня ходив до школи в кишені свого хазяїна і звідти слухав всі уроки. Більш за все він любляв історію. А менш за все, як не дивно, - перерви, тому що в цей час всі діти дружньо виймали свої телефони. І ті, помовчав весь урок, починали голосно вихвалитися один перед одним: «Подивіться, який я крутий, скільки в мене функцій», «А я крутіший, подивіться, який у мене корпус», «А я співаю як соловейко...» А наш телефончик під час цих розмов тільки сумував, тому що корпус у нього був самий звичайний, та й голос теж. Правда, він вправно виконував свою справу – голосно дзвонити. Але це нікого не цікавило. Всі сміялися над ним, дражнили, пропонували не соромити їх і відійти в бік.

Посумував наш телефончик і вирішив загубитися. Тихо випав він з кишені хазяїна, коли той проходив по шкільному подвір'ю, і заховався в кущах. Там вже лежала чиясь пластмасова лялька із очима, що закриваються.

Чи то він спав, чи просто замислився, коли почув свого хазяїна: «Телефон, де мій телефон? Я загубив його!» Мабуть хазяїн був з другом, тому що почувся інший голос: «Не сумуй, може тобі новий придбають, з різними наворотами». Однак хазяїн не погодився з ним: «Але я хочу знайти свій. Подивись, так легко загубити те, що маєш. І так важко знайти».

Телефончик замислився: «Правда, як легко загубити те, до чого звук і на що зазвичай не звертаєш увагу. Я звук до того, що мене люблять і про мене турбуються. Вже не так радію теплу знайомих рук. Бачив лише короткі перерви, сповнені насмішками. І ці невеличкі відрізки часу стали для мене всім».

В цей час сонце освітило кущі, і хлопчик побачив свій телефон. Він радісно вигукнув: «Ти тут!» «Я тут, - відповів телефончик. – Я тепер завжди буду поряд з тобою. Я зрозумів, що світ прекрасний і різноманітний. Нехай він іноді буває колючим і гострим, але це допомагає по-новому побачити його яскравість. Потерпи, - йдучи, шепнув він ляльці. – Прийде час, і хтось обов'язково знайде тебе».

Вправа «Фундамент позитивної педагогіки» (10 хв.)

Ведучий говорить про те, що фундаментом позитивної педагогіки є прийняття кожної людини. А передумовою цього – вміння побачити в будь-якій дитині щось хороше.

Перший крок. Педагогам пропонується назвати одного з учнів свого класу, якого вони вважають важким. Потім швидко знайти і назвати 5 його позитивних якостей.

Другий крок. Ведучий розповідає педагогам про Георгія Гурджієва. В його спільноті був старий, з яким ніхто не міг ужитися. Він був шумним, постійним порушником спокою. Після декількох місяців суперечок з іншими членами спільноти він поїхав до Парижу. Гурджієв поїхав за ним, умовив

повернутися, пообіцявши стипендію, в той час як інші самі сплачували за своє навчання. Члени спільноти, дізнавшись про це, здивувалися й засмутилися, а Гурджиєв пояснив: «Ця людина – як дріжджі для хліба. Якби його тут не було, ви б не змогли дійсно зрозуміти, що таке любляча доброта чи співчуття. Ви б не навчились вправлятися зі своїм гнівом і дратівливістю. Тому я привіз його сюди, і ви сплачуєте мені, щоб я вас вчив, а я сплачую йому за допомогу».

Педагогам пропонується подумати і розповісти, чому вони вчаться, працюючи з важким учнем, що нового з'являється в професійній валізі завдяки взаємодії з ним.

3. Заключна частина.

Гра «Добрі слова кожному» (15 хв.).

Ведучий пропонує учасникам сказати один одному добрі слова, поділитися думкою про заняття.